

Daniel Greenfield: Prečo západní LGBT aktivisti, devianti a neomarxisti tak veľmi potrebujú vziať deťom detstvo? Zmrzačiť ich detskú myseľ a telo?

- CZ24 News | 2. června 2022

Obete vojny vedenej proti deťom sú všade – od Gréty Thunbergovej až po deti, ktorým sú nasadzované blokátory puberty. Objavujú sa na manifestáciách za ochranu životného prostredia, či kontrolu zbraní s obrovskými nápismi v ich malých rúčkach, v škole ich indoktrinujú, aby ako detskí vojaci bojovali za vec, ktorá práve letí.

Dospelí im hovoria, že ak nezachránia svet, nedožijú sa ani dospelosti.

Zdroj: pixabay.com

Jadrom politických hesiel kultúrnej vojny je jednoduchá otázka, či má detstvo vôbec existovať. Lavičiari sú presvedčení, že nikto sa nesmie vyhýbať politickej angažovanosti, a preto myšlienka, že detstvo by sa nemalo zaoberať problémami a starosťami dospelých, je privilegium, ktoré učitelia a pop-kultúra majú za úlohu rozbiť na kúsky. A toto je vojna proti detstvu všade okolo nás, ktorú vedú počnúc Disneyom až po materské školy.

V skutočnosti ide o ľavičiarske presvedčenie, že deťom nemožno dovoliť byť deťmi, že sa nesmú uzatvárať do sveta predstavivosti a zázrakov, ale treba ich čo najskôr indoktrinovať a spraviť z nich

bojovníkov proti rasizmu a za „zelenú energiu“. Podľa nich jediný spôsob, ako zachrániť svet, je spolitizovať detstvo a urobiť z detí malých dospelých obávajúcich sa mikroagresíí, experimentujúcich so sexualitou a žijúcich v strachu pred blížiacim sa koncom sveta.

Pre deti v Utópii, vymyslenej krajine vytvorenej obrazotvornosťou progresívnych dospelých správajúcich sa ako deti, jednoducho niet miesta.

Je úlohou dospelých zachraňovať planétu, za predpokladu, že ju treba zachraňovať, diskutovať o politických kauzách, skúmať akúkoľvek sexualitu, ktorú treba skúmať, a budovať alebo ničiť si život, ako sa im zachce.

A ich prvoradou úlohou je chrániť deti pred týmto hrozivým svetom dospelých.

Hra je hlavnou náplňou detstva. Od viktoriánskej éry sa civilizované spoločnosti snažili vytvoriť bezpečný priestor pre deti, aby mohli rásť a učiť sa, kým sa to nestalo synonymom pre ufnúkaných dospelých. Reformátori a odhaľovatelia škandálov vytiahli deti z tovární. Rastúca prosperita umožnila vznik detskej kultúry, v ktorej množstvo hračiek a kníh určených pre deti zaplnilo obchody.

Dospelí chránili deti a dbali o ich nevinnosť, kým sa z nich nestali jedineční ľudia.

Generácia „Baby boomerov“ si možno užila posledné zlaté detstvo v americkej histórii. A mnohí z nich nikdy nedospeli. Generácie, ktoré nasledovali, dospievali počas rozpadu americkej rodiny a teraz už aj samotnej predstavy o rodine. Nepriame škody spôsobené deťom sú teraz zatienené priamym útokom na detstvo.

Radikálni ľavičiari, ktorí pre seba požadujú bezpečné priestory, ich berú deťom. Deti sú opäť nasadzované do práce, nie však v továrňach, čo by bolo v porovnaní s tým láskavejšie, ale v radikálnych kauzách: je im nahovárané, že sú na pokraji smrti, že ich krajina je zlá a svet bude zničený, ak hneď niečo neurobia. Preto tie traumatizované deti, ktoré na zhromaždeniach nahnevane vykrikujú.

Zdroj: pixabay.com

Deti, najmä malé deti, implicitne dôverujú dospelým a svojim rodičom. Ak im niekto povie, že nastane koniec sveta, že sú rasisti alebo že musia experimentovať s pohlavím, uveria tomu.

Dospelí, ktorí ich pripravujú o nevinnosť a detstvo, sú monštrá.

Namiesto toho, aby deti ľavičiarov vyrastali s pocitom bezpečia a ochrany, sú v ranom veku traumatizované tým, že sú nútené myslieť na svet ako na nebezpečné a zlé miesto, pred ktorým ich rodičia nemôžu ochrániť, ale ktoré musia vziať na seba zodpovednosť za zmenu, inak všetci zahynú.

„[Parentifikácia](#)“ detí sa začala ako prejav zúfalstva generácie „*Baby boomerov*“ v dôsledku zániku ľavicových kultúrnych hrdinov a kolapsu kontrakultúry, po ktorom prevládlo presvedčenie, že zodpovednosť musí prevziať ďalšia generácia a veci napraviť. Dospelí, ktorí sa správali ako deti, trvali na tom, že deti sa musia stať dospelými. A v týchto dňoch sú predčasne vyspelé deti a nezrelí dospelí všade okolo nás. Sú to tiež dve stránky tej istej špinavej mince.

Dospelí, ktorí nezažili bezpečné detstvo, si nárokuje jeho privilégiá, len čo sú dostatočne ekonomicky zabezpečení, aby si ho mohli dopriať. Obklopujú sa hračkami, venujú sa výlučne tým najbezprostrednejším pôžitkom a dožadujú sa bezpečných priestorov a včasných varovaní pred rizikami, aby nadobudli pocit emocionálneho bezpečia, ktoré im v detstve chýbalo. Túto emocionálnu istotu však odopierajú ozajstným deťom, ktoré sebecky traumatizujú kvôli vlastnej sebarealizácii.

Učitelia na TikToku bezostyšne tvrdia, že na ich pocitoch záleží viac než na bezpečnosti detí. Agresívne presadzovanie sexuálnej politiky do základných škôl ukazuje, ako dysfunkční dospelí, vrátane niektorých učiteľov, uprednostňujú vlastnú sexuálnu identitu pred blahom detí. Je to podobné ako všeobecné pretláčanie politiky na deti v čo najnižšom veku.

Zdroj: flickr.com

Transgenderová vojna proti deťom je len posledným zo série útokov na detstvo formou politizácie všetkého. Keď africkí vojnoví velitelia získavajú osemročné deti do boja za svoje ciele, považujeme to za obľudné. Ale keď ľavičiarci urobia z Gréty Thunbergovej, labilnej tínedžerky, hrdinku a povzbudzujú dokonca aj deti v predškolskom veku, aby protestovali proti globálnemu otepľovaniu, je to aktivizmus.

Aktivizmus je spôsob, akým sa vedie edukačná vojna proti detstvu. Teraz už nejde len o to, ako deti vnímajú svet, ale aj o vojnu proti ich telám. Od detských vojakov sa očakáva, že budú ochotní zomierať. Politické hnutie sexuálnej identity očakáva, že deti si v rámci politickej angažovanosti nechajú poškodiť myseľ a zmrzačiť telo, čím im odoberú možnosť mať vlastné deti.

Dokonca aj africkí vojnoví velitelia by to považovali za nepochopiteľné barbarstvo.

Starí ľudia obetovali deti Molochovmu ohňu, zatiaľ čo progresívcovia ich obetujú svojej vášni pre *wokeness*. V oboch prípadoch ide o symbolické tvrdenie, že obsesie dospelého sú dôležitejšie než bezpečnosť dieťaťa. Civilizovaní dospelí sa takto nesprávajú. Barbari (čo je iný výraz pre deti v telách dospelých bez disciplinovanej etiky dospelosti) robia takéto veci, pretože žijú vo svete *Pána múch* plnom citového zmätku, bojzlivej neistoty a zlostného sebecka. Každé stretnutie vnímajú ako ohrozenie svojej krehkej identity, ich neistota ich obklopuje ponižujúcimi mikroagresiami a oni pred svojím presvedčením, že svet je hrozné miesto, sa utiekajú do fantázie.

Fantázie majú byť záležitosťou detí, ale v postmodernej dobe sú fantázie – nadprirodzené, konšpiračné, politické a utopické – všade okolo nás. A dospelí obetujú deti utopickým ideológiám, ktoré sľubujú, že lepší svet je hneď za rohom.

Stačí len zničiť detstvo a potom aj deti.

Autor: Daniel Greenfield

ZDROJ: [1](#) / [2](#)